

berström härstädes och å landets samtliga postkontor. Söderström och beräknas 10 *ru.* för petit rad; dock få bladet hemsändt emot erläggandet af 1 *Smc.* för året.

innehålla, kunna wi omnämna några poemer af den kända signaturen T. L., bland dessa äfwen "Skål för Borgå damer," desutom ett föredrag af den förtidigt bortgångne professor Rosenborg, samt ett urval af nyländska folksvisor med melodier och piano accompagnemang. Häftet torde blifwa en passande och kärkommen julgåfwa.

Literatur.

En naturforskares resa omkring jorden af Charles Darwin. Den frejdade resanden och naturfilosofen Darwin, som åtföljde den namnkunnige meteorologen kapten Fitz Roy under dennes resa omkring jorden, har uti detta sitt berömda werk under form af dagboks anteckningar lemnat de intressantaste och tillförlitligaste skildringar af djur, växter, menniskor o. s. w. uti de länder, han under sin nära femåriga resa besökte. Expeditionen, hwars egentliga ändamål war att uppmäta och kartlägga Patagonien och Eldslandet, att uppmäta kusterna af Chile, Peru och några öar i Stilla hafwet samt utföra en rad kronometrisk mätningar omkring jorden, afgick den 27 dec. 1831 från Demonport och angjorde d. 2 okt. 1836 Englands kuster.

Arbetet, som nu första gången uppträder i swenskt drägt, är med författarens tillåtelse öfversatt från tionde original-upplagan af dr. G. Lindström, som förut gjort sig känd såsom naturvetenskaplig författare. Wi kunna ej underlåta att såsom prof på författarens och öfversättarens stil och framställning meddela några utdrag ur författarens slutord eller s. t. återblick.

"Bland de bilder, som djupt inpräglat sig i min själ, öfvergår ingen i höghet ursfogarne, när de ännu icke blifwit wanstälde af menniskans hand, såwäl de brasilianska, der lifwets magter äro rådande, som Eldslandets, der död och förgängelse herrska. Begge äro tempel fyllda med Skaparens mångfaldiga alster; och ingen kan oberörd stå i dessa wildmarker, utan att känna att det finnes mer i menniskan, än endast hennes andedrägt. Då jag frammanar bilder från det förslutna, finner jag, att Patagoniens slätter ofta swäfwa förbi mina ögon, och likwäl kallas dessa slätter af alla eländiga och gagnlösa. Man kan endast beskrifwa dem med negativa kännetecken: utan boningar, utan watten, utan träd, utan berg, gifwa de endast näring åt några

dwärgväxter. Huru kommer det sig då, och det är icke endast förhållandet med mig, att dessa torra ödemarler så djupt fäst sig i mitt minne? Swarför hafwa icke de ännu jennare, grönnare och bördigare pampas, hwilka äro till gagn för menniskorna, gjort ett lifnande intryck? Jag kan swärligen göra mig sjelf reda för dessa känslor; men det måste till en del bero på det fria spelrum de lemna åt inbillningskraften.

Slutligen äro bland landskapswyher utsigterna från höga berg mycket märkliga, ehuru wisserligen i ett asseende icke wackra. När man stådade ned från Cordillerans högsta kam, fylldes själen, som ej stördes af små detaljer, af de omgifwande massornas häpnadswäckande storlek.

Bland enskilda föremål är kanske iutet som så säkert väcker förwåning, som den första aanblicken af en wilde i hans hemland, menniskan på hennes lägsta och wildaste stadium. Tanken hastar tillbaka öfwer gångna århundraden och frågar, kunna våra förfäder hafwa varit sådana menniskor som dessa? menniskor, hwilkas teckenspråk och miner äro swärbegripligare för oss, än våra husdjurs; menniskor, som icke tyckas ega dessa djurs instinkt, ej heller tyckas kunna wara i besittning af menskligt förnuft eller åtminstone af de slöjder, som medfölja detta förnuft. Jag tror icke att det är möjligt, att beskrifwa eller måla olikheten mellan den wilda och civiliserade menniskan. Det är skillnaden mellan ett wildt och ett tamt djur; och en del af det intresse man erfar wid att se en wilde, är ungefär snarlikt det, som föranleder litet hwar att önska se lejonet i dess öken, tigern sönderslitande sitt byte i de tätta skären eller noshörningen ströfwade öfwer Afrikas wilda slätter.

Bland de andra i hög grad märkliga skådespel wi hafwa betraktat, kunna räknas det Södra Korset, det Magelhaenska molnet och de andra stjernbilderna på sydliga halfklotet, skydraget, glaciären med sin blå isström lutande öfwer hafwet i djers brant, en lagunö lystad af resbyggande koraller, en i verksamhet stadd vulkan och en häftig jordbäfningens öfwerwäldigande verkningar. Dessa sistnämnde företeelser ega måhända ett särskildt intresse för mig, till följe af deras nära samband med jordens geologiska bygnad. Jordskalfwet måste dock för en hwar wara en högst gripande tilldragelse, då jorden, hwilken wi från vår tidigaste barndom lärt oss anse som en sinnbild på fastheten, har gungat som en tunn skorpa under våra fötter; och då wi se menniskans mödosammaste arbeten i ett ögonblick kullkastade, känna wi lifligt hurn föga hennes omfrutna magt betyder."